

Předběžné otázky

- 1) Musí být směrnice 2009/72/ES⁽¹⁾, a zejména čl. 3 odst. 5 a 6 a článek 28 vykládány v tom smyslu, že soustava vytvořená a provozovaná soukromou osobou, ke které je připojen omezený počet výrobních a spotřebních jednotek a která je připojena k veřejné síti, nutně představuje elektroenergetickou síť, a tudíž „distribuční soustavu“ ve smyslu této směrnice, aniž by bylo možné z této klasifikace vyloučit soukromé soustavy s těmito vlastnostmi vytvořené před vstupem směrnice v platnost a původně vzniklé za účelem vlastní výroby?
- 2) V případě kladné odpovědi na předchozí otázku, je jedinou možností, kterou nabízí směrnice pro účely zhodnocení zvláštních charakteristik soukromé elektroenergetické sítě, zařadit tuto síť do kategorie uzavřených distribučních soustav uvedené v článku 28 této směrnice, nebo je vnitrostátnímu zákonodárci dovoleno stanovit jinou kategorii distribučních soustav podléhajících zjednodušené právní úpravě, která se liší od úpravy stanovené pro UDS?
- 3) Bez ohledu na předchozí otázky, musí být směrnice vykládána v tom smyslu, že se na uzavřené distribuční soustavy uvedené v článku 28 v každém případě vztahuje povinnost přístupu třetích osob?
- 4) Bez ohledu na předchozí otázky, umožňuje klasifikace soukromé elektroenergetické sítě jako uzavřené distribuční soustavy ve smyslu článku 28 směrnice 2009/72/ES vnitrostátnímu zákonodárci, aby ve prospěch této soustavy stanovil pouze výjimky ze všeobecného režimu distribučních soustav, které jsou výslovně stanoveny v článku 28 a čl. 26 odst. 4 této směrnice, nebo je s ohledem na ustanovení bodu 29 a 30 odůvodnění směrnice dovoleno či uloženo členskému státu stanovit další výjimky z použití všeobecného režimu distribučních soustav tak, aby bylo zajištěno dosažení cílů stanovených ve výše uvedených bodech odůvodnění?
- 5) V případě, že Soudní dvůr učiní závěr, že členský stát může nebo musí přijmout právní úpravu, která zohledňuje zvláštnosti uzavřených distribučních soustav, brání ustanovení směrnice 2009/72/ES, a zejména body 29 a 30 odůvodnění, čl. 15 odst. 7, čl. 37 odst. 6 písm. b) a čl. 26 odst. 4 takovým vnitrostátním právním předpisům, jako jsou právní předpisy relevantní v tomto řízení, které podrobují uzavřené distribuční soustavy právní úpravě v oblasti dispečinku a účetního a funkčního oddělení, která je zcela obdobná právní úpravě, která je stanovena pro veřejné síť a která v oblasti všeobecných nákladů elektrické soustavy stanoví placení těchto poplatků v poměrné výši i za energii spotřebovanou uvnitř uzavřené soustavy?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, s. 55).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Bundesverwaltungsgericht (Německo) dne 23. května 2017 – Bašar Ibrahim v. Spolková republika Německo

(Věc C-297/17)

(2017/C 309/26)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesverwaltungsgericht

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bašar Ibrahim

Žalovaná: Spolková republika Německo

Předběžné otázky

- 1) Brání přechodné ustanovení čl. 52 odst. 1 směrnice 2013/32/EU⁽¹⁾ použití takové vnitrostátní právní úpravy, podle které je při uplatnění v porovnání s předchozí právní úpravou širšího oprávnění stanoveného v čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU žádost o mezinárodní ochranu nepřijatelná, pokud žadateli jiný členský stát přiznal doplňkovou ochranu, jestliže se vnitrostátní právní úprava z důvodu chybějícího vnitrostátního přechodného ustanovení uplatní i na žádosti podané před 20. červencem 2015?

Umožňuje přechodné ustanovení čl. 52 odst. 1 směrnice 2013/32/EU členským státům uplatnit rozšířené oprávnění stanovené v čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU se zpětnou účinností, což by znamenalo, že i žádosti o azyl podané před provedením tohoto rozšířeného oprávnění do vnitrostátního práva, o nichž v době provedení nebylo dosud právoplatně rozhodnuto, budou nepřijatelné?

- 2) Poskytuje článek 33 směrnice 2013/32/EU členským státům možnost volby, zda žádost o azyl zamítnou na základě jinak určené mezinárodní příslušnosti (dublinké nařízení), nebo na základě čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU?
- 3) V případě kladné odpovědi na druhou otázku: Brání unijní právo členským státům při uplatňování rozšířeného oprávnění stanoveného v čl. 33 odst. 2 písm. a) směrnice 2013/32/EU zamítnout žádost o mezinárodní ochranu jako nepřijatelnou z důvodu udělení doplňkové ochrany v jiném členském státě, pokud
 - a) se žadatel domáhá zvýšení své ochrany poskytnuté v jiném členském státě (přiznání postavení uprchlíka) a azylové řízení v tomto jiném členském státě se vyznačovalo a stále vyznačuje systémovými nedostatky, nebo
 - b) konkrétní podoba této mezinárodní ochrany, zejména životní podmínky osoby, které byla udělena doplňková ochrana, v tomto jiném členském státě, který žadatelovi udělil doplňkovou ochranu,
 - je v rozporu s článkem 4 Listiny základních práv, případně s článkem 3 EÚLP, nebo
 - nevyhovuje požadavkům článků 20 a násl. směrnice 2011/95/EU bez toho, že by byla v rozporu s článkem 4 Listiny nebo s článkem 3 EÚLP?
- 4) V případě kladné odpovědi na otázku 3b): Platí to i v případě, že osobám s doplňkovou ochranou nejsou zabezpečovány žádné existenční potřeby, případně jim jsou v porovnání s jinými členskými státy zabezpečovány jen ve velmi omezeném rozsahu, ale není s nimi v tomto ohledu zacházeno jinak než se státními příslušníky dotčeného státu?
- 5) V případě záporné odpovědi na druhou otázku:
 - a) Uplatní se nařízení Dublin III v řízení o udělení mezinárodní ochrany, byla-li žádost o azyl podaná před 1. lednem 2014, žádost o přijetí zpět však až po 1. lednu 2014 a žadatel již dříve (v únoru 2013) získal v dožádaném členském státě doplňkovou ochranu?
 - b) Vyplývá z dublinských nařízení (nepsané) pravidlo o přechodu příslušnosti na členský stát, který žádá o přijetí žadatele zpět, pokud dožádaný příslušný členský stát na základě dublinských nařízení zamítl ve lhůtě podanou žádost o přijetí zpět a místo toho odkázal na mezistátní dohodu o zpětném přebírání osob?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odněmání statusu mezinárodní ochrany (Úř. věst. 2013, L 180, s. 60).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Berlin (Německo) dne 23. května 2017 – VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH v. Google Inc.

(Věc C-299/17)

(2017/C 309/27)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Berlin

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: VG Media Gesellschaft zur Verwertung der Urheber- und Leistungsschutzrechte von Medienunternehmen mbH